

HEZEKIAH'S GREAT REFORM எசேக்கியாவின் மாபெரும் சீர்திருத்தம்

2 நாளாகமம் 1:30

“மனுஷன் முகத்தைப் பாப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.” 1 சாமுவேல் 16:7

யூதாவின் ராஜா எசேக்கியா, தேவனுடைய மனுஷன், சீர்திருத்தவாதி, ஒரு தேசபக்தன் போன்ற ஆச்சரியமான பதிவுகளை பெற்றிருக்கிறான். ஆனால் அவன் ஒரு கெட்ட தகப்பனின் மகன். ஆனால் இவன் ஒரு நல்ல தகப்பனின் மகன். இவன் ஒரு கெட்ட தகப்பனின் மகன். நான்கு தலைமுறைகளில் நல்லவன், கெட்டவன் மாறி மாறி வந்தது, நமது இனத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் பரம்பரையின் மூலம் வந்திருந்தாலும், அது இயற்கையின்படி சமநிலைப்படுத்துதல் நடைபெறுகிறது. நாம் அனைவரும் ஆதாமின் சந்ததியிலிருந்து வந்தவர்களாயிருந்து பொதுவான மானசீக, நீதிநெறி மற்றும் சார்பிரகாரமான பலவீனங்களில் பங்கு பெற்றவர்களாக இருக்கிறோம். இது கடந்த 6000 வருடங்களாக நம்மேல் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் இது குறித்து கூறுகிறதாவது: “ஒரே மனுஷனாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்தது போலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்தது போலவும் இதுவுமாயிற்று.” (ரோமர் 5:12)

கீழான அல்லது பாவபோக்கு நம்முடன் பிறந்திருப்பதால், அதை யாரும் மேற்கொள்ள முடியாதபடி அது பலமடைந்திருக்கிறது. நாம் சுதந்தரித்துக் கொண்ட பலவீனங்களுக்கு எதிராக நமது சித்தங்களை அமைத்து, அவைகளுக்கு எதிராக தைரியத்துடன் போராடுவதுதான் நாம் செய்யக்கூடிய சிறந்த காரியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வெற்றியை நமது விழுந்துபோன சுபாவத்திற்கு எதிராக பெற்று பூரணத்திற்கு வரக்கூடும் என்றால் தேவன் இந்த வழியில் தேவன் நமக்கு இரட்சிப்பை அருளிச்செய்திருப்பார் என்று அப்போஸ்தலர் உறுதியளிக்கிறார். இந்த வழி இயலாததாகையால், வேறு ஒரு வழியை நாம் அவரிடம் திரும்புவதற்கு நமக்கு தேவன் அளித்திருக்கிறார்; “அநீதியுள்ளவர்களுக்கு புதிலாக நீதியுள்ளவராக” மரித்த கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் புண்ணியத்தினாலும் மேசியாவின் உதவியினாலும் வேறு வழியை ஏற்படுத்தினார். தற்காலத்தில் அந்த உதவி அதை நாடுகிறவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் தற்கால வாழ்வில் சமாதான, சந்தோஷ ஆசீர்வாதங்களையும் பிறகு மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெறுவார்கள்.

அடுத்த யுகத்தில் கர்த்தருடைய சீர்திருத்தத்தை செய்கிறவர்கள் மரிக்க மாட்டார்கள்

எனினும் அநேகர் மிகவும் பலவீனப்பட்டு, விழுதலின் மூலம் “இழப்பை” அடைந்து, உருவகமாக தங்கள் தேவைகளுக்கும், தேவனுடைய அன்பு, கிறிஸ்துவின் இரக்கம் மற்றும் இரட்சகர் அளிக்கும் உதவிக்கும் குருடர்களாகவும் செவிடர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தற்காலத்தில் இரட்சகரின் உதவியை கொஞ்சம் கூட பெறமாட்டார்கள். எனினும் அவர்கள் தெய்வீக கிருபையிலிருந்து விடப்படுவதில்லை. பரிசுத்தவான்களின் தெரிந்துகொள்ளுதல் முடிவடையும் பொழுது மேசியாவின் ராஜ்யம் “வானத்தின் கீழெங்கும்” ஸ்தாபிக்கப்படும். அதன் சக்தியினால் பாவம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பாவத்தின் கைதிகளாகிய குருடர்களும், செவிடர்களும், மரணத்தின் சிறைவீடாகிய ஷியோல், ஹேடெஸுக்கு சென்றவர்களும் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.

பிறகு பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் நித்திய ஜீவனும் சகலருக்கும் வாய்ப்பளிக்கப்படும். பிறகு, “பிதாக்கள் திராட்சைக் காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசிப்போயின” என்கிற பழமொழி இனிமேல் இருக்காது. (எரேமியா 31:29,30) அதன்பிறகு பாவத்தின் திராட்சைக் காய்களை தின்பவனே இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பான். விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்கள் பூரணத்திற்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் உயர்த்தப்படுவார்கள்.

சித்தத்தின் சக்தி மற்றும் நன்மையை செய்யும் சித்தமாகிய, நேர்மறை அல்லது வல்லமையான சித்தத்தின் அவசியத்தைப் பற்றிய பாடத்தை அனைவரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எசேக்கியா ராஜா திடமான சித்தத்தை அல்லது இருதயத்தை பெற்றிருந்தான். அவனது வெற்றியின் இரகசியம், அவன் இருமனமுள்ளவானாயிராமல், கர்த்தருடைய சித்தத்தை செய்யக்கூடிய, நன்மை செய்யும் முழு இருதயமுடையவனாய் இருந்ததேயாகும்.

ஒருவன் முழுவதும் தவறான சித்தமுடையவனாய் இருப்பதைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் நல்ல சித்தம் உடையவனாய் இருப்பது நல்லது என்பது உண்மை. அப்படிப்பட்டவன் வாழ்க்கையில் அதிகபட்சம் கொஞ்சம் வெற்றியையே அடைவான் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவோம். நமது சொற்பமான அனைத்தும் தேவனுக்கு நமது இரட்சகருக்கு, நீதியினிமித்தம் கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமேயில்லை. நல்ல அர்த்தமுள்ள மக்களில் அநேகர் செய்யும் ஒரு தவறு என்னவென்றால் தங்கள் இருதயத்தின் கொஞ்ச பகுதியை தங்களுக்கென்று வைத்துக் கொள்வதுதான். நாம் தேவனுக்கென்று நமது இருதயத்தில் பத்தில் ஒன்பது பங்கை கொடுத்துவிட்டு, பத்தில் ஒரு பங்கை நமது சுயசித்தத்திற்கு என்று வைத்துக்கொண்டால், மிக அதிக இடைவெளியில் அது நமது குணலட்சணத்தை, நமது வாழ்க்கையை நமது தெய்வீக ஊழியத்தின் வெற்றியை பலவீனமடையவும் களங்கம் அடையவும் செய்யும். அர்ப்பணம் பண்ணாத பத்தில் ஒரு பங்கு சுயநலத்துக்கும் பாவத்திற்கும் வழியை ஏற்படுத்தி அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பத்தில் ஒன்பது பங்கிற்கும் பரவுவதை நாமே காண்போம். “என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா” என்கிற கர்த்தரின் அழைப்பின் கீழாக இப்படிப்பட்ட ஒரு அர்ப்பணத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்.

எசேக்கியா, சீர்திருத்தவாதி

எசேக்கியா ராஜா, அரியணைக்கு ஏறின உடனேயே யேகோவா தேவனுடைய ஆராதனையை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்தான். அவனது தகப்பன் பாகாலுக்கு பலிபீடங்களையும் விக்கிரக தோப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி விக்கிரக ஆராதனையை ஏற்படுத்தியிருந்தான். தேவனுடைய ஆலயம் பாழடைந்து கிடந்தது. ராஜாவின் கட்டளையின் கீழ் லேவியர்கள் ஆலயத்தை சுத்தப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். பிரகாரம் முதலியவற்றிலிருந்து குப்பைகளை நீக்க எட்டு நாட்கள் தேவைப்பட்டது. அதன்பிறகு, ஆலயம் அல்லது பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு செல்ல அதிகாரமுடைய ஆசாரியர்கள் ஆலயத்தை சுத்தம் பண்ண கட்டளையிடப்பட்டார்கள்.

ஆனால் முதல் வேலையாக பிரகாரம் மற்றும் ஆலயத்தை சுத்தப்படுத்துவதற்கு முன்னதாக ராஜா ஆசாரியரையும் லேவியரையும் தேவனுக்காகவும் அவரது ஊழியத்துக்காகவும் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளச் சொன்னான். எவ்வளவு

பொருத்தமானது! அந்த காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்தவரும் ராஜாவுக்கு ஆலோசகராகவும் இருந்த தீர்க்கதரிசி ஏசாயாவின், “கர்த்தருடைய வீட்டின் பாத்திரங்களை சுமக்கிறவர்களே உங்களை சுத்திகரிப்பார்கள்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு இது எவ்வளவு இசைவாக இருக்கிறது! (ஏசாயா 52:1)

கர்த்தருடனான உறவில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட இருதய நிலைமையில் ஒருவன் வரும் வரை தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய சரியானபடி தயாராக இருக்க மாட்டான் என்பது ஒரு முக்கியமான கருத்தாக இருக்கிறது. தற்கால சீர்திருத்தத்திற்கு இந்த அம்சத்தை பிரயோகித்து, எல்லா மத சீர்திருத்தத்திலும் முக்கிய பங்குவகிக்கிற கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஜனங்களிடம் உள்ள செல்வாக்குக்குத்தக்கதாக நிறைவேற்றுவது நல்லதாக இருக்கும். ஆனால் இந்த காரியத்தைக் குறித்து பரிசுத்த பேதுரு கூறுகிற போதனைகளை நாம் மறவாதிருப்போமாக. இஸ்ரவேலரின் ஆசாரியத்துவத்தையும் கிறிஸ்தவ சபைகளின் நிறுவனங்களையும் ஒப்பிட்டு பரிசுத்த பேதுரு கூறுகிற கருத்தாவது: பழங்கால ஆசாரியர்களின் நிழலின் உண்மைப் பொருளை, தற்கால மதக்குருக்களில் காணவில்லை; ஆனால் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களில் அல்லது பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜனங்களினால் பொது ஊழியத்தில் இருந்தாலும் இல்லாதிருந்தாலும் அதைக் காண்கிறார்கள். இப்படியாக கிறிஸ்துவின் அர்ப்பணம் செய்த சபையார் அனைவருக்கும் பரிசுத்த பேதுரு கூறுகிறதாவது: “நீங்களோ உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜாக்கமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்.”

மாபெரும் ராஜா அவரது அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்களுக்கு சபையாகிய தேவனுடைய ஆலயத்தை பரிசுத்தப்படுத்தும்படி கட்டளையிடுகிறதாவது: “மாம்சத்திலும், ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க , பரிசுத்தமாகுதலை தேவ பயத்தோடே பூரணப்படுத்துங்கள்.” (2கொரிந்தியர் 7:1) இது செய்யப்படுகிற அளவுக்குத்தக்கதாக ஓர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஒரு செல்வாக்கு உண்மையான சபையாகிய தேவனுடைய ஆலயத்திலிருந்து புறப்பட்டு நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிற அனைவரிடத்திலும் சென்று அடைகிறது.

எசேக்கியாவின் மாபெரும் பஸ்கா

அந்த சமயத்தில் ராஜாவுக்கு அறுபத்தி ஐந்து வயது இருந்தாலும் அவர் பரந்த மனதும், தன்னை கர்த்தரிடம் முழு மனதுடன் அர்ப்பணம் செய்ததின் பலனாக ஏசாயா தீர்க்கதரிசி மூலமாக கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலையும் உடையவராக இருந்தார். ஆலயத்தை பரிசுத்தப்படுத்தி பிறகு, ஜனங்களிடம் தேவனுடைய ஆராதனைக்கு திரும்பும்படியும், எருசலேமுக்கு வந்து பஸ்காவை ஆசரிக்கும்படியும் பொதுவான வேண்டுகோள் கொடுத்தான். இந்த செய்தி அவன் ஆளுகை செய்யும் யூதேயாவிற்கு மாத்திரமல்ல, பிரிந்திருக்கிற வடக்கேயுள்ள பத்து கோத்திரத்தார்களுக்கும் சென்றது. எசேக்கியா ராஜா ஆலயத்தை சுத்தப்படுத்தி பஸ்காவை ஆசரிக்க பிரமாண்டமான ஏற்பாடுகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்றும் தேவனை சிநேகித்து அவரை ஆராதிக்க விரும்புகிற அனைவரும் பண்டிகையை ஆசரிக்க வரும்படியும் ஆட்களை அனுப்பி ராஜா அறிவிப்புகொடுத்தான்.

யூதா ராஜ்யம் முழுவதும் இந்த செய்தி நன்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் வடக்கேயுள்ள ராஜ்யம், விக்கிரக ஆராதனை அங்கே நன்கு பலமாக இருந்ததால் செய்தியானது அநேகரால் ஏளனமும் கேலியும் பண்ணப்பட்டது. ராஜாவை நயவஞ்சகன் என்று கண்டித்தார்கள்.

எனினும் பஸ்கா பண்டிகை பெரும் வெற்றி என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது வாரம் கூட பண்டிகையை ஜனங்கள் சந்தோஷமாக அனுபவித்தார்கள். ராஜா தனது மந்தைகளிலும் அதிகமான காளைகளையும் ஆடுகளையும் கொடுத்தான். ஜனங்கள் ராஜாவின் தயாள குணத்தை பாராட்டி அதை பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

சந்தோஷம் ஜனங்களிடையே பொதுவாக இருந்தது. வடக்கேயுள்ள ராஜ்யத்திலிருந்தும் அநேகர் பங்கு பெற்றனர். நாம் வாசிக்கிறதாவது: “அப்படியே எருசலேமில் மகா சந்தோஷம் உண்டாயிருந்தது. தாவீதின் குமாரனாகிய சாலமோன் என்னும் இஸ்ரவேலின் ராஜாவின் நாட்கள் முதற்கொண்டு இப்படி எருசலேமில் நடந்ததில்லை.”

தற்காலத்தில் முழு உலகமானது சந்தோஷத்தில் வளைந்திருக்கிறது. அது பல்வேறு வழிகளில், சட்ட பிரகாரமாகவும் சட்ட விரோதமாகவும் வேட்டையாடுதல், மீன் பிடித்தல், பணம் பண்ணுதல், தியேட்டருக்குச் செல்லுதல் போன்றவைகளை வீட்டிலும் குடும்பத்திலும் செய்ய நாடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் களிப்பையும் சந்தோஷத்தையும் நாடுகிறார்கள். ஆனால் வெகுச்சிலரே அதை காண்கிறார்கள். மெய்யான சந்தோஷத்தை கர்த்தரிடத்தில் சரியான இருதய நல்லிணக்கத்திற்கு வருவதின் மூலம் அவரிடம் மட்டுமே காணமுடியும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனுடனான ஐக்கியத்தின் மூலம் வருகிற சமாதானம் அல்லது சந்தோஷம் அல்லது அன்பைத் தவிர வேறு எதுவும் இவ்வளவு இன்பமானதாக, இவ்வளவு ஆத்தம சந்தோஷம் உடையதாக இருக்காது. இந்த சந்தோஷத்தை, ஆண்டவர் கூறியது போல, அவரால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். அதை யாரும் நம்மிடமிருந்து எடுக்க முடியாது. இந்த சந்தோஷத்தை பராமரிக்க அவருடைய அன்பில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மெய்யான பொருளில் பஸ்காவை புசிக்க வேண்டும். தேவனுடைய இரக்கம் மற்றும் கிருபையினால், நாம் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள், பாவத்திலிருந்து நீதிக்குள், உலகத்திலிருந்து “கிறிஸ்துவின் சாரமாகிய சபைக்குள்” கடந்து வந்துவிட்டோம்.

தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவ்

வடக்கேயிருந்து வந்த பத்து கோத்திரத்தாரில் சிலர் நியாயப்பிரமாணத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளின்படி தங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்ளாமல் பஸ்காவை புசித்தார்கள். எசேக்கியா ராஜா இது குறித்து ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்தான். அவர்கள் தேவனுடைய பிரமாணங்களை புறக்கணித்து விக்கிரக ஆராதனைக்கு சென்றதற்காகவும், அவர்களது அறியாமை, அவர்களது மூடத்தனத்திற்கும் ராஜா வந்திருந்தவர்களை திட்டியிருக்கலாம். பரிசுத்த நகரத்திலிருந்து அவர்களை துரத்தும்படி அவன் கட்டளையிட்டியிருக்கலாம். ஆனால் அவன் மிகவும் ஞானமாக செய்தான். அவர்களது தவற்றிற்காக அவன் தேவனிடம் அவரது மன்னிப்புக்காக மன்றாடினான். அதே போல கிறிஸ்துவின் சபைகளிலும், கர்த்தரின் “செழுமையான பதார்த்தங்களின் விருந்தில்,” வாழ்க்கையில் தேவையான பரிசுத்தம் இல்லாமல் முறையில்லாமல் சிலர் பங்கெடுக்கலாம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் நாம் ஞானமாக நடந்து கொள்ளுவோமாக. அவர்களை மாயக்காரர் என்று கண்டனம் செய்யாமலும் அவர்களது குறைவுகளில் பயமுறுத்த நினைக்காமலும் இருப்போமாக. அவர்களுக்காக ஜெபித்து மிகச்சிறந்த முறையில் அவர்களுக்கு உதவுவோமாக. நமது

வசனத்தின் வார்த்தைகளை நினைவுகூருவோமாக. மனிதனோ முகத்தைப் பார்க்கிறான். தேவனோ இருதயத்தை பார்க்கிறார். ஆகையால் முறைமைகள் மற்றும் சடங்காச்சாரங்களில் நாம் மிகவும் கடுமையாக இல்லாமலும் கர்த்தரிடம் நெருங்க நாடுகிற அனைவரிடத்திலும் நாம் அன்புடனான இரக்கத்தை காண்பிப்போமாக.

தெய்வீக ஆசீர்வாதம்

பஸ்கா விருந்தின் முடிவு ஜனங்களின் மேல் ஆசாரியர் மற்றும் லேவியரின் மூலமாக தெய்வீக ஆசீர்வாதமாக இருந்தது. அதே போல ஒரு தெய்வீக ஆசீர்வாதம், கர்த்தரின் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜனங்களாகிய, அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட விசுவாச வீட்டார் அனைவரிடமிருந்து பொதுவான ஜனங்களுக்கும், அவர்களது அண்டை வீட்டார், நண்பர்கள் மற்றும் தொலைவிலிருந்து வந்த அவர்களது பார்வையாளர்களுக்கும் செல்கிறது. அப்படிப்பட்டவை மனிதர்களிடையே நமது செல்வாக்காக இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரை நாவின் வல்லமை குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறியதை நினைவுகூருவோமாக. “அதினாலே நாம் பிதாவாகிய தேவனை துதிக்கிறோம். மனுஷனை அதினாலே சபிக்கிறோம்.” நமது நாவும் நமது சகல சக்தியும் ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்கவும் நமது தேவனை துதிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுவதாக.

ராஜா, ஆலயத்தின் சீர்திருத்தத்தை ஞானமாக ஆரம்பித்து அதின் முதல் பங்கை ஆசாரியருக்கும் லேவியருக்கும் கொடுத்தான். பிறகு ஜனங்கள் எழும்பி எருசலேமில் உண்டான பலிபீடங்களையும் தூய பீடங்களையும் அகற்றி கீதரோன் ஆற்றிலே போட்டார்கள். இது பஸ்காவிற்கு பிறகு நடந்தது. ஜனங்களுடைய வைராக்கியம் உயர்ந்து, அவர்களது தேசங்களுக்கு சென்று விக்கிரகங்களையும் பாகாலின் மேடைகளையும் பீடங்களையும் இடித்து அவைகளை எல்லாம் தகர்த்துப் போட்டார்கள்

இந்நாட்களிலும் கூட இப்படித்தான் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் நமது காலத்தின் வெளிச்சம் அதிகமதிகமான அற்புத்தனம், சுயநலம், உழல் போன்றவை நூற்றாண்டு காலங்களாக இருந்து வந்தவை இன்னும் பெருகியிருப்பதை காண்பிக்கின்றன. சீர்திருத்தத்திற்கான அழைப்பு எல்லா இடங்களிலும் கேட்கப்படுகிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் பலவீனமாக இருக்கின்றன. சீர்திருத்தத்திற்கான சரியான இடம், எசேக்கியாவின் நாட்களைப் போல, ஆசாரியர்கள் மற்றும் லேவியர்களின் பரிசுத்தப்படுத்துவதாகும்

இதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தேவனுக்கு இணக்கமாக நமது இருதயத்தை சுத்தப்படுத்தின பிறகு, ஆலயத்தை பரிசுத்தப்படுத்த முன் செல்வோம். விக்கிரகங்களும் மனிதர்களின் பாரம்பரியமும் கடந்த கால விசுவாச கோட்பாடுகளும் தேவனுடைய ஆலயத்தை அசுசிப்படுத்துகின்றன. இவைகள் நீக்கப்படவேண்டும். மானிட கோட்பாடுகள் புறஜாதி தத்துவங்கள் போன்ற அசுத்தங்கள் தேவனுடைய ஆலயத்தின் பாத்திரங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். புத்தகத்தையும் சிலுவையையும் இனி வணங்காமல் (ஆராதிக்காமல்) புத்தகத்தின் போதனைகளுக்கும் சிலுவையின் முக்கியத்துவத்துக்கும் மதிப்பு தர வேண்டும்.

ராஜாவின் வழிநடத்துதலின் கீழ், கிறிஸ்துவின் சபையானது தனது பொறுப்பை உண்மையுடன் நடப்பித்தால் அது ஒரு மத மறுமலர்ச்சியாக இருக்கும். அது ஜனங்களின் சுத்திகரிக்கப்படுதலாக இருக்கும். அது பொருளாசையாக விக்கிரக ஆராதனை, சுயநலம், இழிவான ஆதாயம், உலக புகழ் ஆகியவற்றை நீக்கிவிட்டு, நன்மைகளையும், பூரண ஈவுகளையும் கொடுக்கக் கூடியவரை வணங்குதலை அர்த்தப்படுத்தும்.